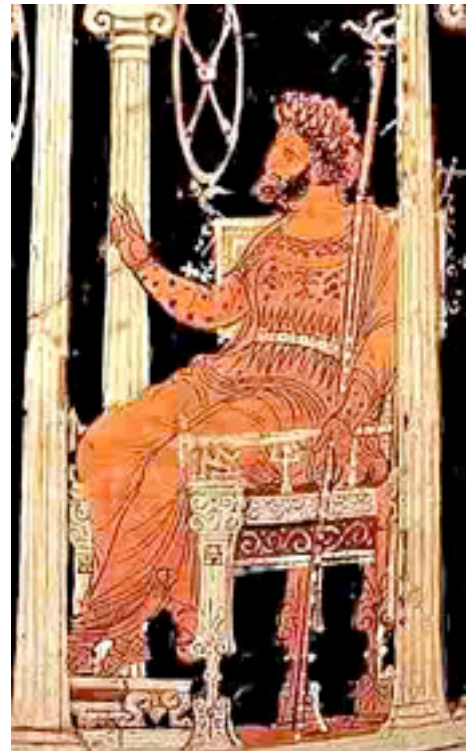

Om Hades

Hades var bror till Zeus och Poseidon. När de tre gudarna skulle dela upp världsalltet mellan sig blev Hades härskare av underjorden. Man kallade även själva underjorden för Hades. Hades fick en osynlighetshjälm av de tre cykloperna, som också smidde Zeus blixnar och Poseidons treudd.

Hades var en dyster figur som inte längtade efter de andra gudarnas sällskap. Längre levde han ensam i underjorden. En dag fick han syn på Persefone, dotter till hans syster Demeter. Persefone plockade blommor i närheten av en spricka i marken som var en nedgång till underjorden. Hades kom farande ur sprickan, slog sina armar kring Persefone och rövade bort henne. Hennes mor Demeter, som var jordbrukets och odlandets gudinna, blev så ledsen att det blev en fruktansvärd oordning i världen. Skördar slog fel och det blev torrt och kallt väder om vartannat. Då gudarna insåg vad som hade hänt blev Hades tvungen att släppa Persefone, men innan hon gick lurade han henne att äta sex magiska granatäppelfrön. För varje frö blev Persefone tvungen att återvända en månad till honom. Därför bodde hon halva året hos sin mor och då det var vår och sommar. Halva året tillbringade hon i underjorden och då det blev höst och vinter på grund av Demeters sorg.

Hades underjordiska rike var också dödsriket. Det var hit de dödas själar vandrade. Det fanns flera ingångar till dödsriket runt om i världen genom grottor och sprickor. Långa trappor ledde ned till floden Styx strand. Där betalade man färjekarlen Karon ett silvermynt (ibland två) för att få hjälp att komma över floden. På andra sidan vaktade den trehövdade och draksvansade hunden Kerberos ingången till Hades rike. Det var uppdelat i två stora områden. Till de Elyseiska fälten kom alla de själar som förtjänade ro och stillhet efter livets slut. Till avgrunden Tartaros föll alla de som förtjänade att straffas. Här fanns också titanerna och olika vidunder. Det fanns flera floder i underjorden. Styx (Hat) är den mest kända och bildar en gräns mellan människornas värld och dödsriket. Om du en gång korsat Styx får du aldrig komma tillbaka till de levandes värld, fast flera hjältar har löst det problemet. Odysseus, Herakles, Orfeus, Theseus och Psyke har varit i Hades och återvänt. Andra floder är Acheron (Sorg), Flegethon (Eld), Lethe (Glömska) och Cocytus (Förtvivlan). Alla dessa floder hade magiska egenskaper. Vatten från till exempel Lethe fick vem som helst att glömma allt om sitt förflutna.

Under antiken fruktade man Hades, men man offrade också till honom och tillbad honom för att få ett gott liv efter döden. Man trodde också att han vaktade de ädla stenar och metaller som grävdes fram ur jorden. Man sa att Hades reste omkring i en svart vagn dragen av svarta hästar. Han satt på en tron av ebenholts och bar ett spjut med två spetsar. I Rom kallades Hades Pluto och har gett namn åt dvärgplaneten med samma namn i vårt solsystem. Ibland avbildas Hades som en ond figur, som till exempel i Disneyfilmen "Herkules". Men i de gamla myterna var han inte alls ond, bara bitter och sur. I kristendomen har platsen Hades ibland betytt samma sak som helvetet, och det har gjort att guden Hades setts som en ond gud. I de grekiska myterna var Tartaros motsvarigheten till helveten och de Elyseiska fälten paradiset.